

Базиси, координати и размерност в крайномерни линейни пространства

Антъни Господинов

1. Да се докаже, че ако $\mathbf{S} = (s_1, \dots, s_n)$ е система от линейно независими вектори в линейно пространство, а $\mathbf{T} = (t_1, \dots, t_m)$ е линейно независима система вектори в същото линейно пространство, които се съдържат в линейната обвивка на \mathbf{S} , то $n \geq m$

Решение: (Матрична перспектива) Всеки вектор от \mathbf{T} може да се изрази като линейна комбинация на вектори от \mathbf{S} по следния начин:

$$t_i = \lambda_{1,i}s_1 + \dots + \lambda_{n,i}s_n \quad (1)$$

Тривиално е да се провери че условието е вярно за $n = 1$. Ще разгледаме случая, в който $n > 1$. Да допуснем, че $n < m$. Векторите (t_1, \dots, t_m) са линейно зависими тогава и само тогава когато съществува тяхна нетъждествено нулева линейна комбинация равна на нулевия вектор на пространството:

$$\alpha_1 t_1 + \dots + \alpha_m t_m = \vec{0} \quad (\alpha_1, \dots, \alpha_m) \neq (0, \dots, 0) \quad (2)$$

Ползвайки (1) и (2) може да изразим условието за линейна зависимост на t_1, \dots, t_m като това следната хомогенна система от линейни уравнения да има нетривиално решение:

$$\begin{pmatrix} \lambda_{1,1} & \lambda_{1,2} & \lambda_{1,3} & \dots & \lambda_{1,m} \\ \lambda_{2,1} & \lambda_{2,2} & \lambda_{2,3} & \dots & \lambda_{2,m} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \lambda_{n-1,1} & \lambda_{n-1,2} & \lambda_{n-1,3} & \dots & \lambda_{n-1,m} \\ \lambda_{n,1} & \lambda_{n,2} & \lambda_{n,3} & \dots & \lambda_{n,m} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \\ \vdots \\ \alpha_m \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \end{pmatrix} \quad (3)$$

Ще докажем съществуването на това нетривиално решение чрез индукция. Тъй като \mathbf{T} е линейно независима система вектори, то $t_m \neq \vec{0}$ и съществува индекс j с $\lambda_{j,m} \neq 0$. Без ограничение на общността може да приемем, че $j = n$ и съответно $\lambda_{n,m} \neq 0$. След добавяне на подходящи кратни на ред n към останалите редове на матрицата от (3) с цел елиминация на елементите в колона m получаваме следното еквивалентно

матрично уравнение:

$$\begin{pmatrix} \mu_{1,1} & \mu_{1,2} & \mu_{1,3} & \cdots & 0 \\ \mu_{2,1} & \mu_{2,2} & \mu_{2,3} & \cdots & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \mu_{n-1,1} & \mu_{n-1,2} & \mu_{n-1,3} & \cdots & 0 \\ \lambda_{n,1} & \lambda_{n,2} & \lambda_{n,3} & \cdots & \lambda_{n,m} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \\ \vdots \\ \alpha_m \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \end{pmatrix} \quad (4)$$

Матрицата вече има вид, които ни позволява да приложим индукция. От ред n може да изразим α_m :

$$\alpha_m = \frac{\lambda_{n,1}\alpha_1 + \cdots + \lambda_{n,m-1}\alpha_{m-1}}{-\lambda_{n,m}}$$

от където следва че решенията на (4) са в биективно съответствие с решенията на системата:

$$\begin{pmatrix} \mu_{1,1} & \mu_{1,2} & \mu_{1,3} & \cdots & \mu_{1,m-1} \\ \mu_{2,1} & \mu_{2,2} & \mu_{2,3} & \cdots & \mu_{2,m-1} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \mu_{n-1,1} & \mu_{n-1,2} & \mu_{n-1,3} & \cdots & \mu_{n-1,m-1} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \\ \vdots \\ \alpha_{m-1} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \end{pmatrix} \quad (5)$$

Важно е да отбележим, че поне един от елементите в колона $m - 1$ на матрицата е ненулев, което е ключово за да можем да приложим индукция, тъй като използвахме тъкмо това свойство на матрицата за да минем от (3) към (4). Това е вярно, защото ако всичките елементи в колона $m - 1$ са нули това би значело че t_{m-1} и t_m са линейно зависими (помислете защо).

Явният вид на съответствието е:

$$(\alpha_1, \dots, \alpha_{m-1}) \mapsto \left(\alpha_1, \dots, \alpha_{m-1}, \frac{\lambda_{n,1}\alpha_1 + \cdots + \lambda_{n,m-1}\alpha_{m-1}}{-\lambda_{n,m}} \right)$$

От където веднага може да съобразим че (4) има нетривиално решение тогава и само тогава когато (5) има нетривиално решение.

Страхотно за нас, тъй като (5) има нетривиално решение по индукционна предпоставка. \square

Следствие: Всеки два базиса на крайномерно линейно пространство имат равен брой елементи.